

SKATTEMINISTERIET

J.nr. 2008-411-0018

Dato:

Til

Folketinget - Skatteudvalget

L 23 - Forslag til Lov om ændring af selskabsskatteloven, fusionsskatteloven og forskellige andre love.

Hermed sendes i fem eksemplarer kommentarer til henvendelse af 8. december 2008 fra Erik Møller, direktør i Formueplejeselskaberne.

Kristian Jensen

/ Lise Bo Nielsen

Erik Møller, direktør i Formueplejeselskaberne, har i en henvendelse af 8. december 2008 rettet henvendelse til Skatteudvalget for at kritisere den foreslåede ændring af begrebet investeringselskab.

Erik Møller henviser til, at formålet med den foreslåede ændring er at sikre en korrekt beskatning af personer her i landet, som investerer i visse udenlandske investeringsinstitutter, dvs. med andre ord værdipapir-investeringer i ”skattelylande”.

Han nævner, at den foreslåede ændring af definitionen af begrebet investeringselskab alligevel også vil få væsentlig betydning for et meget stort antal danske aktie- og anpartsselskaber, der primært investerer i værdipapirer. Han nævner, at det på landsplan vil omfatte mange tusinde selskaber og ditto flere aktionærer.

Forslaget vil betyde, at aktionærer i selskaber med flere end 8 aktionærer vil blive udsat for en beskatning på op til 59 pct., hvor skatten i dag kun vil udgøre 28/43/45 pct.

Erik Møller foreslår derfor to muligheder for en ændret definition af begrebet investeringselskab.

1. Et investeringsinstitut, der ikke giver de danske skattemyndigheder oplysninger om sammensætningen af instituttets overskud, så danske investorer beskattes i overensstemmelse med danske skatteregler, anses for et investeringselskab.
2. Uanset, der ikke er pligt til tilbagekøb, anses selskaber med hjemsted uden for EU/EØS for et investeringselskab, hvis dets virksomhed består i kollektiv investering i værdipapirer m.v. Ved kollektiv investering forstås, at selskabet har mindst 8 deltagere.

Jeg vil hertil svare, at det er korrekt, at formålet med de særlige regler om investeringselskaber er at undgå, at personer her i landet opnår skattemæssige fordele ved at investere i udenlandske nul- eller lavt-beskattede selskaber, som ikke udlodder deres overskud løbende. Fordelene består i, at personerne først beskattes af afkastet af investeringen ved afståelse af andele i selskabet, og at dette afkast beskattes som aktieindkomst, uanset forudsætningen for den lavere beskatning – forudgående selskabsbeskatning – ikke er opfyldt.

Et investeringselskab blev i 2005 afgrænset som (1) et investeringsinstitut omfattet af EU's direktiv om kollektiv investering i værdipapirer (UCITS-direktivet), og (2) et andet selskab, hvis virksomhed består i investering i værdipapirer, og hvor selskabet har pligt til efter anmodning fra investor at tilbagekøbe andele i selskabet til en værdi ikke væsentligt lavere end den indre værdi.

Personer, som investerer i disse selskaber, beskattes løbende af den urealiserede værdistigning på andelene (lagerbeskatning), og beskatningen sker som kapitalindkomst.

Efterfølgende har der vist sig investeringselskaber i nogle lande og områder med lav beskatning, der tilbyder kollektiv investering i værdipapirer, hvor selskabet ikke opfylder pligten til tilbagekøb til indre værdi.

På den baggrund foreslås det at ændre definitionen af investeringselskab.

Problemet er imidlertid, at EU-retten sætter visse grænser for udformningen af denne definition, idet det ikke er tilladt at have en mere byrdefuld beskatning af afkast fra investering i andre lande end af afkast fra investering i Danmark, også selv om den mere byrdefulde beskatning skal opveje ingen eller lav beskatning i andre lande. EU-rettens regler om de frie kapitalbevægelser gælder også i forhold til lande og områder uden for EU – i hvert fald hvis det pågældende land udveksler oplysninger.

En ændret definition af begrebet investeringsselskab får altså også betydning for danske selskaber m.v. En definition, som er meget omfattende - for at få det hele med i andre lande og områder med nul- eller lav beskatning - får også betydning for danske selskaber.

Mit seneste forslag går ud på, at et selskab anses for et investeringsselskab, uanset der ikke er pligt til tilbagekøb, hvis dets virksomhed består i kollektiv investering i værdipapirer m.v. Ved kollektiv investering forstås, at der er mindst 8 deltagere.

Det er korrekt, at denne definition også vil omfatte danske selskaber, hvis virksomhed består i kollektiv investering i værdipapirer, og hvor der er mere end 8 deltagere. Disse selskabers aktionærer vil i fremtiden løbende blive beskattet af den urealiserede værdistigning på aktierne (lagerbeskatning), og beskatningen sker som kapitalindkomst. Til gengæld vil investeringsselskabet blive fritaget for selskabsbeskatning.

Et mere begrænset indgreb som foreslået oven for af Erik Møller til alene at omfatte lande og jurisdiktioner uden for EU, der ikke udveksler oplysninger, vil muliggøre etablering af 0 beskattede selskaber i visse lande, f. eks Isle of Man, Jersey og Guernsey, hvormed der er indgået sådanne aftaler – eller EU stater, der ikke opkræver selskabsskat af sådanne enheder. Hvis danske investorer i så fald alene skal beskattes med aktieindkomstskat, når indkomsten hjemtages, vil danske investeringsselskaber ikke være konkurrencedygtige når de undergives almindelig selskabsbeskatning af deres afkast efter gældende regler. Det kan heller ikke Formueplejeselskaberne være interesseret i. Det er derfor nødvendigt at sikre en ensartet beskatning af alle de danske investorer uanset hvor investeringsselskabet er hjemmehørende og at danske selskaber, der klassificeres som investeringsselskaber, gøres skattefri.

Jeg har i min kommentar til henvendelsen fra Foreningen af Statsautoriserede Revisorer af 3. december 2008 bemærket, at de personer, som har børsnoterede aktier m.v. i de selskaber, der skifter status til investeringsselskab typisk også vil have aktier m.v. i andre selskaber, således at de på et senere tidspunkt vil have mulighed for at få fradrag for det skattemæssige tab der udløses ved skiftet. Jeg kan dog i tilknytning hertil oplyse, at jeg agter at fremsætte et ændringsforslag, som giver mulighed for at modregne tabet også i fremtidige gevinster på de aktier, der fremover overgår til beskatning efter aktieavancebeskatningslovens § 19, således at det i højere grad sikres, at tabet kan udnyttes.